

D. D.

INCREMENTA BOTANICES

PROXIME PRÆTERLAPSI SEMISECULI,

QVÆ,

CUM CONSENSU EXPERIENT. FACULT.
MED. UPSAL.

SUB PRÆSIDIO

VIRI NOBILISSIMI ATQVE EXPERIENTISSIMI

DOMINI DOCTORIS

CAROLI LINNÆI,

S. R. MAJ. TIS ARCHIATRI, MED. ET BOTAN.
PROF. REG. ET ORD. ACAD. IMP. N. C. MONSPEL.
STOCKH. BEROL. TOL. ET UPSAL. SOCH,

NEC NON

EQUITIS AURATI DE STELLA POLARI,
BREVITER SPECIM. ACAD. ADUMBRATA,

PUBLICÆ CENSURÆ SUBMITTIT

JACOBUS BIUUR,

WESTMANNUS,

IN AUDITORIO CAROL. MAJORI,

DIE II. JUNII ANNO MDCCLIII.

HORIS ANTE MERID. CONSUETIS.

HOLMIÆ,

TYPIS LAURENT. LUDOV. GREFING.

6057
Kongl. Maj:ts
Högtbetrodde Man,
Præfident

Uti Dets och Riksfens Högloft. Cammar Collegio,
samt

Riddare och Commendeur
af Kongl. Maj:ts Orden.

Högvalborne Grefve

**HERR CARL FREDRIC
P I P E R,**

Nådige Herre.

Tillåten, NÅDIGE HERRAR, at jag nyttjar
vördnad och rena nit, hwartil jag så wål af
ymniga Nådåfwen upmuntras. Ansen då, med vanlig
förstlingen af mine Academiske öfningar, och åfwen,
långt och vidt lysande Namn, åt then samma låna
hafve då icke så mycket afseende på et ringa offer
desf underdån ödmjuka wålmening, som det samma dri
utbeder jag mig den Nåden at ytterligare få vara
beständig Hög wålgång!

EDRE

Underdån Ödmju
JACOB

Kongl. Maj:ts
Högberodde Man,
General af Cavalleriet,
Öfwerste för Dess Lif Regemente til Häst,
samt
Riddare och Commendeur
af Kongl. Maj:ts Orden,
Högvälborne Friherre,
**HERR MATTHIAS
ALEXANDER^{Von} UNGERN
STERNBERG,**

Nådige Herre.

närvarande tilfälle, at för EDER yttra den diupa
inwertes drift föres, som af EDER mig bewisade
hög Nåd, det jag för EDRA ögon vågar framvisa
at af EDRA, genom högt Vett och stora Förtjänster,
glans och prydnad. EDRE HÖGE NÅDER
och thes egen beskaffenhet, som icke fast mera på
star at frambåra. Uti EDER Nådiga Åtancka,
innesluten. Frambårdande under innerlig önskan för

NÅDERS

Kyrkoherden vid Folkärna Församling,
Wälärowördige och Höglærde Herren,
HERR M. JOHAN WULFF.

Råd- och Handelsmannen i Westerås Stad,
Ådel och Högackad
HERR CARL WULFF.

Mine Gunstige Herrar Morbröder.

Då I, Mine Gunstige Herrar Morbröder, alt ifrån mina yngste
år, men i Synnerhet, sedan et swårt öde, alt för tidigt hädan-
ryckte min Kåra Fader, visat mig så oräkneliga teckn af Godbet,
skulle jag tycka mig för nycket fela i min skyldighet, om jag icke
sökte, vid alla tilfällen, visa min vördnad tillbaka. Jag beklagar
mig vara med de släste Godbets åtniutare deruti lik, at, ju ymnigare
välgerningar finnas, des mera orilreckelig se de sin förmågo til
erkänsta vara. Tillåten mig fördenskul, Gunstige Herrar Morbrö-
der, at nyttia EDER vanliga Gunst til ersättning af min brist; och
uptagen dessa ringa blad, såsom et vädernåle allenast, af min uprik-
tiga Kärlek; hvaruti jag, under trogen önskan, för orubbad lång
sälthet, beständigt framhårdar at vara

Mine Gunstige Herrar Morbröders

Ödmjukaste Tjenare
Jacob Biuur.

D. D.

§. I.

Quamvis solidior omnium eorum
 cognitio, quæ in globo terra-
 queo ubique locorum & gen-
 tium, obvia sunt, plus quam
 necessaria semper fuerit, pro-
 pter usus tam medicos, quam
 economicos, quibus non care-
 re potuerint homines; eam tamen in formam
 scientiæ & disciplinæ, nimis sero redactam
 fuisse novimus, ob varia sua fata, eaque non raro
 iniquissima. Etenim tria illa naturæ regna, quæ
 hæc omnia suo complectuntur sinu, eodem non
 semper exulta fuere studio. Scientia *Botanica*
 amplissimum sub se comprehendens regnum, no-
 vis semper adaucta est inventis, plurimos habuit
 cultores, evasitque tandem copiosissima. *Litholo-*

A

gia,

gia, ope Chemiæ illustrata, nostra inprimis ætate, in lucem prodire cœpit. Zoologia, ex hisce tribus, huc usque maxime fuit neglecta. Hæc tria junctim, quod ad progressus eorum omnes, ita persequi, ut ferret eorum & historica cognitio, & maximus usus, curta mea supellex non patitur; scientiam igitur Botanicam, eamque solam, ut meo qualicumque proposito proximam, paucis tangam, idque ita, ut, quasi per transennam eundo, notatu digniora sistam: historiam enim conscribere, omnibus suis numeris perfectam, eos transgredere-retur limites, quos disquisitiones Academicæ sibi præfixos habent. Itaque sufficiet etiam mihi, si nobilissimæ hujus scientiæ præcipua incrementa tradam, postquam primarias ejus Epochas paucissimis tantum tetigi. Proposito vero huic meo, plus quam innoxio, ut Tuus adsit favor, L. C. est id ipsum, de quo perofficiose Te rogatum velim.

§. 2.

Fata Botanices, si nostrum esset in præsentem accurate pensitare, ad quatuor etiam EPOCHAS ea commode revocari posse diceremus; quarum 1. EPOCHA PATRUM Botanices, ea tantum contineret, quæ a temporibus Aristotelis usque ad reformationem memoratu digna censerentur. 2. EPOCHA FUNDATORUM, ea, quæ a reformationis temporibus, ad tempora CASP. BAUHINI circa annum 1620. traderet. 3. EPOCHA SYSTEMATICORUM a Casp. Bauhino ad ævum Nob. D. PRÆSIDIS. 4. EPO-

4. EPOCHA REFORMATIONIS ab anno hujus seculi XXXV.

* EPOCHA PATRUM.

Inter Auētores, qui in PRIMA EPOCHA, Botanices studio navarunt operam, præcipue inclauerunt *Theophrastus*, *Dioscorides*, & *Plinius*; Quorum temporibus scientia hæc nostra adhuc in cunis quasi suis vagiit; rerum enim naturalium periti, neque objecta sua describere, neque eadem depingere didicerunt; multo minus Characteres quosdam speciales aut leges, secundum quas, in aliorum usum, speciebus nomina affingere possent, sibi habebant familiares.

* EPOCHA FUNDATORUM.

In SECUNDA EPOCHA, regno Orientali sub Imperium Turcarum redacto, scientia hæc nostra, quæ sub tenebrosis seculis, miserabili fato fuit obnoxia, quod cum reliquis omnibus artium liberalium studiis ei commune fuit, e suo etiam deliquio reviviscere cæpit. Theodorus enim GAZA, Hermolaus BARBARUS, opera tantum *Dioscoridis*, *Aristotelis*, & *Theophrasti* in aliam linguam transferentes, hujus scientiæ pristini temporis ferruginem se quidem exesuros putabant; quod tamen minus ex voto successit, quum eandem, ab ovo, ut dicitur, repetendam esse secutura secula, plus quam necessarium duxerint, si quid in ea unquam præstari posset. Australis igitur Europæ eruditi cer-

tatim plantas colligere atque describere, nec non figuras earundem ligno incidere cœperunt. In quorum numero fuerunt BRUNFELSIUS, TRAGUS, CORDUS, MATTHIOLUS aliique. Heic vero præcipue memoria digni sunt, GESNERUS, qui studio solertiaque, in perlustrandis naturæ vestigiis, omnes fere superavit, RONDELETIUS, qui quidem rei Botanicæ nihil in sui memoriam nobis reliquit; nihilo tamen minus a cœtaneis in magno habitus est honore ob vastam eruditionem in re medicâ & naturali; discipulos habuit *Rauwolfium, Lobelium, Clusium, Job. Baubinum, Ghinon.* GHINI, Pisæ Professor, etsi nihil ediderit, præstantium tamen Virorum, *Cesalpini, Anguilare, Maranthe, Matthioli* & aliorum vel præceptor fuit, vel amicus (Tournef. Itag. 32.) CÆSALPINUS interiores scrutandi naturæ recessus perspicacissimis gaudebat oculis, adeo ut eum nemo æmulari potuerit. Eodem fere tempore DODONÆUS, LOBELIUS, DALECHAMPIUS, TABERNÆMONTANUS notissimarum Europæ plantarum figuras confecerunt, quæ & hodie omnium manibus volvuntur. CLUSIUS inter hos eminent, qui late institutis itineribus, diligentia infinita, plantas investigavit, nec minori fide easdem proposuit. COLUMNA, omnium Botanicorum primus, & figuras propria manu accurate depingere, & simul easdem æri incidere noverat, tantamque in plantis accurate describendis adhibuit curam, quantam unquam Clusius, ad easdem indagandas & dilucide proponendas. Præstantissimi illi fratres JOH. & CASP. BAUHINI huic scientiæ summam auctoritatem

tatem conciliarunt, dum ille in *Historia* sua *Universali*, facile omnia a reformatione literarum detecta, in unum contraxit opus, & hic in *Pinace* suo, omnia Botanicorum nomina, in species suas redigendo, Babylonicam quasi confusionem removebat. Sic nobilissimæ hujus artis periti, apicem etiam ejus sese attigisse crediderunt, unde & eam ob causam, viribus quasi exhausti, per aliquod tempus obmutuere Botanici.

* EPOCHA SYSTEMATICORUM.

Sub initio TERTIÆ EPOCHÆ lentè admodum procedebatur; SUERTIUS enim 1612. BRY 1612. BESLERUS 1612. & PANCHOVIVS solis figuris erant contenti. ALPINUS filius, plantas rariores, inprimis Cretenfes, a patre descriptas, in lucem tantum produxit. RENEALME paucas plantas descripsit, earumque figuras speciminis instar, depinxit. CORNUTUS novas quasdam species ex America septentrionali depromsit. *Maregrave* amore Botanices per mare in Brasiliam trajiciens, novas regiones Floræ acquisivit. BARRELIER & BOCCO, duo monachi, sub itineribus suis in Europa Australi plurimas plantas pulcherrimas legebant. RAJUS quoque, Theologus, in Studium Botanicum apud Anglos acriter jam ferri incipiebat. Ipsa vero scientia, plene adhuc non floruit, antequam MORISONUS, Scotus, in Angliam redux, artem in formam disciplinæ redigere incipiebat, quo factò Anglorum plurimi in Amplexus Floræ turmatim

ruebant, quorum infinito studio numerus plantarum brevi duplo auctior evasit. Eo enim tempore inter ANGLOS inprimis MORISONUS, PLUKENETIUS, SLOANE, RAJUS, BOBARTUS, SHERARD, PETIVER, MERRET, LUYDIUS, DOODY, VERNON, RICHARDSON, BUDDLEY, DU BOIS, unitis quasi viribus rem aggressi sunt, eorumque diligentiam utraque experta est India, SLOANE Jamaicam, BANISTER, Jones & Krig Virginiam adiere; *Camellus* & *Cunningham* rariores ex India orientali, aliisque locis, transmiserunt plantas. Hoc quoque tempore, plantarum amore finitimum BELGIUM est incensum: etenim non solum eruditi, ut SYEN MÜNTING &c. sed etiam Optimates, ut *Beverning*, *Fagel*, *Benting*, *Beaumont*, COMMELIN, herbis sese oblectantes, hortos rarissimis plantis refertos instruxerunt. Jam quoque BREYNIUS, Dantisco in Belgium sapissime profectus, cum Hollandis cercabat, de raris plantis delegendis & illustrandis. Huc item HERMANNUS e Germania venibat, ut civitate Botanica donaretur, qui quoque ad nova occupanda regna Indiae delegatus, floram *Capensem* & *Zeylanicam* sub imperium Florae redegit; RHEEDE totum *Molabariae* regnum, nec multo post RUMPFIIUS *Amboinam*; adeo ut anceps hæream, utrum Hollandorum industria, vel Anglicorum sit preferenda. Hinc vero numerus rariorum plantarum infinitus fere evasit. Interea temporis DODART in *Gallia*, TRIUMPHETTI & CUPANI in *Italia*, LÆSELIUS & MENTZELIUS in *Germania*, herbas nonnullas, minus communes, in lucem protulerunt. RIVINUS demum

figu-

figuris nitidissimis, & nova methodo, magis tamen
 facili, quam elaborata, inclaruit. Circa finem se-
 culi, mediante FAGONO, Præfecto horti Botanici,
 magnique Regis Ludovici XIV. Archiatro, qui
 apud Regem pro hac scientia multum intercessit,
 in Gallia quoque hujus studii amor incenditur.
 Atque in promptu jam habebat ipsa natura incom-
 parabilem illum TOURNEFORTIUM, qui monar-
 chiam Botanicam in altissimum eveheret cul-
 men. Hic scientiæ Botanicæ omnibus suis An-
 tesignanis aptior, rerum adyta penetravit, omni-
 umque erat princeps, cui exercitum Botanicum
 rite instruendi, & legibus systematicis convenien-
 ter disponendi, erat facultas atque potentia, quas
 quoque adeo est exsecutus, ut nunquam antea,
 in ordine tam concinno, scientia hæc Botanica ex-
 stiterit redacta. PLUMIER ejus premit vestigia in
America, dum ipse ad *Oriente*m sese confert, quem-
 admodum LIGNONI ad *Guadelupam*, SYRIANUS ad
Canadam, LIPPI ad *Ægyptum*, & FEVILLÆUS ad
Peru. Tournefortii est schola prodire illustrissimi
 Botanici JUSSIEI, VAILLANTIUS, aliique. Cre-
 deretur jam scientiam Botanicam ad summum suum
 evectam fuisse fastigium, ut labore quasi gravis-
 simo, viribus nunc exhausta, suis contenta tropæis,
 requiescere posset; ne autem halcyonia nimis lon-
 ga duceret, perque ea deliquium iterum pate-
 retur, providit præsens hoc nostrum laborio-
 sissimum seculum.

Ineunte sic seculo præsentis, *Tournefortius*, *Plu-
 mier*, *Petiver*, *Rajus*, *Plukenet*, opera sua, quæ
 exorfi

exorsi sunt, continuarint ad annum circiter
seculi septimum.

1708. SCHEUCHZERUS JOH. JAC. prima sua itinera
Alpina edidit, in quibus magnum plantarum nu-
merum *Helveticarum*, antea minus cognitarum,
aperuit.

1710. HEUCHERUS in Horto suo *Vittenbergensi*, ob-
servaciones nonnullas, atque plantas etiam quas
dam, minus cognitatas tetigit.

1712. KÆMPHERUS ex itinere *Japanico* redit, & in
Americenitatibus suis, multas Indiæ herbas enume-
rat: hic, licet non ex professo Botanicus fuerit, ex-
actissimus tamen fuit observator, quod penes per-
egrinatores primas merito obtinet, nos certiores
facit, permultas herbas Asiaticas, adhuc in hac
mundi parte ignotas nobis esse.

1714. FEVILLÆUS, Religiosus, e *Peru & Chilli* nume-
rum haud exiguum plantarum exoticarum colle-
git, quas juxta methodum Tournefortianam, vel
scalam Geometricam descriptas non minus, quam
depictas, reliquit.

1716. KNAUTIUS novam *methodum*, Rivinianæ haud
dissimilem, efformavit, et si parum incrementi
scientiæ attulerit.

1716. BRADLÆUS historiam suam plantarum *succu-
lentarum* exorditur, in qua Cactos & præcipue
Mesembryanthema, quæ, quod ad maximam
partem, adhuc dum obscura erant, delineat.

ACADEMIA PARISINA *Regia Scientiarum*, ea nunc erat, quæ, annis proxime supra dictis, & quidem singulis, novas & rariores plantas in scenam produxit, idque opera atque studio Membrorum suorum, *Marchant, Isnardi, Nissolii & Jussiei &c.*

VAILLANTII prodiit oratio, de *structura florum*, qui 1717. omnium primus sexum plantarum distincte explicat, cui statim *Blair* in suis *Botanick* *essais*, quæ etiam septem, vel octo tantum plantas rariores continent, adplaudit; Vaillantii etiam deinceps, in enumerandis florum *compositorum* speciebus, in actis Parisinis 1718. 1719. 1720. methodo utitur exactissima, seque ostendit, majori fuisse imbutum cognitione plantarum, quam unquam alii, qui de plantis quidquam, cum Orbe erudito communicarunt. Multas enim non solum, ante illum ignotas, sed etiam jam pridem detectas, magno labore atque studio, apud Auctores evolvit, & adhuc majori industria omnium examinavit flores, idque accuratissime, easque postea ad novam methodum, certaque genera, reliquis omnibus rigorosius, redegit. Hujus *Botanicon Parisiense*, opus posthumum, obstetricante *Bærhaavio*, prodiit, in quo, insigni & speciali quadam cura, minutissima Vegetabilia examini subjecit, obscuriora enodando, synonyma extricando, & figuris magnificentissimis exornando minus cognita, & inter hæc permultos Muscos, eorumque affines produxit.

RUPPIUS & DILLENII, duo quasi æmuli, hic 1718. in *Flora sua Gissensi*, ille vero in *Flora Jenensi*,

rarissimas minimasque herbas, quæ antea industriam Botanicorum eluserunt, perquirere ausi sunt.

DILLENIUS famam sempiternam sibi comparavit, minutissimos detegendo *Muscos*, in suis adhuc dum latentes tenebris. Nam, quamvis Angli oculatiores, in hoc ipso argumento non parum defudarunt, gordium tamen hunc non explicarunt, cujus solutionem Flora Dillenio reservaverat.

1732. Idem *Hortum Elthamensem* edidit, opus pretiosissimum, magno suo dignum Auctore; quum in hoc opere sistit plantarum rarissimarum maximam copiam, cum accuratissimis elegantissimisque, & propria manu elaboratis figuris, descriptionibus atque synonymis, scientiæ haud parum lucis fœnerantibus. Eiusdem *Historia Muscorum* lucem adspexit, quæ circiter sexcentos muscos, cum accuratissimis descriptionibus, synonymis, figuris, eorumque historiis exponit, quibus Auctor non solum addidit novam provinciam Botanicæ, sed omnibus etiam numeris adeo perfecte absolutum reliquit opus, ut accuratius in hoc scientiarum genere, nemo unquam præstiterit.

1718. Cathedra Botanica *Padue* vacante, *Ripa*, *Pontedera*, & *Scheuchzer*, triga Virorum haud ignobilis, sponsam hanc ambiere, eruditionis speciminibus editis; quorum PONTEDERA statim *Compendium Tabularum Botanicarum*, varietatibus impletum, emisit, & insequente anno *Anthologiam* & *Dissertationes* promulgavit; in *Anthologia*, generum quos-

quosdam characteres sistit, & sexum plantarum refutare conatur. In *Dissertationibus*, novam tradit methodum plantarum compositarum, Vaillantianæ simillimam, at faciliorem, minus autem elaboratam.

SCHEUCHZERUS JOH. *Agrostographiam*, maximam graminum collectionem complectentem, edidit, qua nullus Botanicus carere potest; ejus enim diligentia in colligendo, & maxima industria in describendo, omnium fere superavit sagacitatem.

MONTII Catalogus *Stirpium Agri Bononiensis*, 1719. ingentem graminum Italicorum comprehendit numerum, quæ quidem juxta affinitatem cum cerealibus, sine tamen descriptionibus, consignata inveniuntur.

BOERHAAVE in *Horto suo Lugduno Batavo*, 1720. ob oculos ponit plantarum rarissimarum referatissimum Hortum Leidensem, cum synonymis, & ad finem operis, insignem copiam delineat *Protearum* & *Leucadendrorum*, quæ Hartog, aliique, circa Caput Bonæ spei, acquisiverant, & ante in scriptis Botanicorum fuere obscura.

TILLIUS *Hortum suum Pisanum* edit, in quo 1723. etiam variæ a Michelio collectæ plantæ, inter reliquas ibi enumeratas, recensentur.

MARTYN scripta sua Botanica edere incipit, 1726. inque his præcipue *Decades* suas plantarum rariorum, in quibus centum ferme, minus cognitæ, inprimis ex horto Chelseano depromptas, in-

venies herbas, quas quoque vivis coloribus delineavit.

1728. BUXBAUM *Centurias Plantarum* edere incipit. Cumque Petrus Alexievitz, magnus ille Ruthenorum Imperator, scientiis etiam favere visus sit, hunc Buxbaumium in Orientem mittit, plantas rariores inquisiturum, ubi quidem multas minus cognitatas invenit herbas, pauciores tamen collegit, quam occasio colligendi ei subministravit; mutilata ejus fuere specimina, & descriptiones incompletæ. In his tamen multas invenies plantas, antea ignotas.

1729. MICHELIUS, in *Novis Plantarum Generibus* oculatissimus, ingentem vim minimarum plantarum proposuit, quæ, qua maximam partem, priorum perspicaciam effugere, easdemque delineatas, ad sua reduxit genera: non quidem negandum est, Auctorem, in hoc suo opere, multas etiam proposuisse varietates, inde tamen nihil decedit de pretio hujus operis, quod enim multa depromit plane nova experimenta, microscopicis observationibus stabilita, quibus flores, imprimis vero Lichenum, cum suis affinibus, a nemine ante eum observatas, detexit.

1731. CATESBÆUS *Historiam Naturalem Carolinam*, opus ingentis pretii, in lucem edidit, ubi præter Aves & Pisces rarissimos, plurima quoque, ex America septentrionali Vegetabilia rarissima, cum figuris sistit pulcherrimis.

EPOCHA REFORMATORUM.

Nob. D. PRÆSES apud Batavos, reformationis Botanicæ, in Hollandia degens, prima sua jecit fundamenta, quibus dein reliqua sua & superstruxit, & cum Orbe literato communicavit. 1735.

Fundamenta Botanica, quæ leges subministrant, quibus Botanice sit attemperanda.

Bibliotheca Botanica, in qua pro ratione argumenti, ab unoquoque adoptati, enumerantur Auctores Botanici.

Classēs Plantarum, quæ Systematicorum diversas methodos enucleatas, atque ad genera naturalia redactas, reddunt.

Philosophia Botanica, ubi termini sic dicti Technici Botanicorum definiuntur, extricantur, partes plantarum explicantur, atque leges Systematis demonstrantur.

Critica Botanica, quæ nomina plantarum examinat, dijudicat, atque corrigit.

Systema Naturæ, in quo omnia tria Naturæ Regna, nova proponuntur methodo, herbæque secundum Stamina & Pistilla, methodo antea non visa, classificantur.

Genera Plantarum, in quibus plantæ, quod ad genera sua, secundum omnes partes fructificationis, earumque numerum, situm & proportionem, definiuntur.

Hortus Cliffortianus, qui numerosam recitationem rarissimarum plantarum, undique locorum congestarum, difficiliorisque indaginis proponit, ubi & singulae, secundum principia antea data, ordinantur, & ad loca sua natalia rediguntur.

Flora Lapponica, quae haud paucos flores & herbas Lapponicas, prioribus annis ab Auctore collectas, examinatas, & in ordinem redactas, recenset.

Flora Svecica Catalogum herbarum, per totam Sueciam sponte nascentium, exhibet.

Hortus Upsaliensis enumerat, & simul describit magnam copiam herbarum exoticarum, qua abundat hic Hortus Botanicus Academiae Upsaliensis.

Flora Zeylanica, in qua omnes illae herbae, quae a Paulo Hermanno, per septem Annos in Zeylona morante, fuere collectae, recensentur & describuntur.

Species Plantarum sub prelo jam sudant, quae omnes eas complectuntur species, quas in omnibus, jam recensitis operibus suis, proposuit, vel Ipse dein examinavit, vel etiam unquam alii hujus Systematis Affectae recensuerunt, vel descripserunt: nec non eas, quas undique terrarum per commercium literarium transmissas accepit, vel a *D. Gmelino*, e Siberia, vel *D. Sauvagesio*, e monte Presulano, vel *Laeflingio*, ex Hispania, *Kalmio* e Canada, *Hasselquist* ex Aegypto, *Osbeckio* ex India Orientali, &c.

Materia

Materia Medica, ea tantum exhibet, quæ circa plantas officinales, earumque vires & usum explorandum, observatu digna videntur.

Usum Oeconomicum plantarum aperuit Auctor in Amœnitatibus suis Academicis passim, nec non in Itineribus suis Oelandico, Gottlandico, W. Gothico & Scanico.

BURMANNUS *Theſſaurum* edidit *Zeylanicum*, & 1737. anno inſequenti, *Decades* plantarum *Africanarum*: in hiſce recenſet Auctor copiam herbarum minus cognitarum, e Zeylona & Capite Bonæ ſpei, quas etiam depictas ſiſtit: debemus ei quoque *Herbarium Amboinense Rumpſii*, quod idem hic Auctor ab interitu vindicavit, in quo Rumpſius rariffimas plantas non ſolum deſcripſit atque delineavit, ſed etiam præclare uſum earum indicavit.

GRONOVIVS Floram exhibet *Virginicam*, in qua 1739. plurimas enumerat Virginicæ plantas, quas Clayton diligenter collegerat et tranſmiſerat, ipſe vero examinauit, nec non ad genera retulit, cum differentiis determinavit, & ſynonymis illuſtravit, quibus Auctor Cl. haud parum Botanicæ dilatavit pomeria.

ROYENVS Floram edidit *Leidenſem*, in qua di- 1740. tiſſimus ille hortus Leidenſis ſpecificatur, plantæ ad certa genera reducuntur, ſpecies, cum ſuis differentiis ſpecificis, eadem determinantur certitudine, quæ omnia, reformatæ Botanicæ haud parum attulerunt incrementi.

1742. HALLER enumerationem edit stirpium *Helveticarum*, in qua rarissimæ illæ recensentur plantæ Alpinae, quas hic idem Auctor in lucem primus protulit, & cuique faciles cognitu reddidit; quibus Res herbaria valde est locupletata.
1743. COLDEN plantas examinavit *Noveboracenses* Americae septentrionalis, quæ in Actis Upsaliensibus sunt expositæ.
1745. GORTER Floram exhibet *Gelro Zuthphanicam*, brevem non minus, quam intellectu facilem.
1747. GMELINUS in *Flora Sibirica*, cujus duo volumina jam prodire, post novem annos peractum iter in terra, quam præter illum, Botanicorum invisit nemo, magnam enumerat copiam herbarum novarum, quas eleganter explicavit, atque delineavit. In hoc ejus opere apparet, quantum *Messersmidt, Gerber, Heinselman, Krascheninningkow & Steller*, in conquirendis herbis valuerint, quarum partem *Annan* exhibuit, in rarioribus stirpibus Imperii *Ruthenici*.
1747. WACHENDORFFII Hortus *Ultrajectinus*, herbarum ditissimus, prodiit.
1747. GUETTARD in suis observations sur les plantes, plurimas herbas *Stampenses* distincte accurateque indicat, varia dilucidat, & in primis superficiem foliorum, acutissimis examinat oculis, illudque detegit, ad quod aliorum penetrare non potuere oculi.
1749. DALIBARD *Flora Parisiensis*, plantas Parisienses exactissime juxta reformationem Botanicam exponit, variasque proprias addit.

SAUVAGESIUS in *methodo sua foliorum* multas 1751.
 Monspelienses plantas, easque rarissimas, accurate
 ingenuoseque exprimit.

Atque sic Seculo hocce nostro, quod ad
 omnes ferme partes suas Botanice est reformatā;
Sexus enim plantarum rite sunt detecti: *Gramina*,
Musci, *Fungi*, *Plantæ Alpine*, *Orientalis*, *Sibiricæ*,
Zeylanicæ, *Japonicæ*, *Chinenses*, *Capenses*, *Carolinæ*,
Virginicæ, *Canadenses*, & *Minitissime Europææ*, in
 immensum numerum, ad maximum usque incre-
 mentum Botanices, paullatim accrevere. Ipsa
 quoque scientia, haud parum inde experta est emo-
 lumenti, quod plurimæ plantarum partes investi-
 gatæ sint, *Calyces*, *Stamina*, & *Pistilla* descripta, *Ter-
 mini* definiti, *Genera* firmitus constructa, *Species*
 solide designatæ, & denique plantarum *Vires*, in
 Medicina & Oeconomia, accuratius sint exploratæ.

Et quasi in appensa tabella, quam brevissi-
 me Botanices absolvimus fata primaria, ejusque
 Auctores primarios, quibus facile carere ne-
 queunt, qui in hac scientia proficere volunt. An-
 te vero quam manum de tabula, ut ajunt, tollam,
 paucis etiam indicabo, quod mihi videatur, pre-
 tiosissimum illud inventum, ICONES ligno inciden-
 di atque designandi, tandem in luxum, ut pluri-
 morum regnorum, ita & ipsius, forsitan, scientiæ
 hujus nobilissimæ, perniciem abire. Etenim ab
 initio, figuræ solummodo *ligno* incidebantur, quæ
 herbas suas; quamvis non qua minimas suas par-
 tes, eleganter exprimebant, ut *Brunfelsii*, *Fuchsii*,
Clusii, *Rudbeckii* &c. Tunc quoque temporis, figuræ

ræ unius ad alterum, per commercium translatae sunt, & pro lubitu uniuscujusque, in ordinem redigebantur.

Plantinus, Typographus Antverpiæ, plurimas tandem, ad sua usque ad tempora, figuras ligno incisas, possessioni suæ adjecit, quo factum est, ut opera Botanicorum, quæ tunc temporis studio & impensis ejus plurima prodire, minus sumtuosa fuerint; Clusius enim historiam Dodonæi, apud Lœ, Gallice exhibens, plerasque *Fuchsi* usurpabat figuras, quas deinde omnes Plantinus emit. Idem *Clusius* apud hunc ipsum Plantinum Historiam quoque suam edidit. Figuras *Lobelii* Plantinus quoque ligno incidendas curavit.

Dodoneus, impetrata venia a Lobelio, figuris ejus usus est, & plurimas de suis, prelo ipsius Lœ divulgavit. *Tabernæmontanus*, icones Fuchsi, Clusii, Lobelii & Dodonæi acquisivit. *Dalechampius* etiam Matthioli, Lobelii, Dodonæi Clusique figuras pretio sibi acquisivit (teste Morisone in Prælud. 465.) Non inficiandum est, pretiosissimas illas figuras, quas Recentiores ære exculpserunt, Veterum longe esse præstantiores, propterea quod in figuris æneis plures quam in ligneis, distinctiusque exprimi queant partes minutissimæ, inde tamen librorum pretium adeo intenditur, ut haut pauci Botanices Alumni curæ supellectilis, ejusmodi maximi pretii operibus carere cogantur. Ejus hoc in casu provoco experientiam, qui sibi emendos proposuit *Beslerum*, *Barrelierum*, Historiam *Morisoni*, Phytographiam *Plukenetii*, Gazophylacium *Peti-*

Petiveri, Ordines *Rivini*, Hortos *Commelinorum*, *Rheed* de Malabaricum, *Breynei* Centuriam, *Dillenii* Elthamensem, *Rumphi* Amboinam, *Marsilii* Danubium, & præcipue illorum opera illuminata, *Catesbæi* Carolinam, *Martyni* Centuriam, *Sebæ* thessaurum, *Ebreti* tabulas, nec non *Blackvel* Herbarium, & *Weinmanni* Phytanthozaiconographia, quorum addendo pretia, summam efficiunt Bibliothecæ, haud infimæ fortis, in alia quacunque disciplina, comparandæ sufficientem.

Et, qui Zoologiam pertractarunt, quamvis pauci, ejusdem tamen scientiæ libros, jamjam ad tantum exegerunt pretii fastigium, ut nonnisi Studiosi, facultatibus maxime valentes, eosdem sibi acquirere queant; exempli loco adferemus *Rumpfium*, *Gualterum*, *Argenville*, *Bonannum*, *Listerium* de Testaceis, *Suammerdam*, *Reaumur*, *Rösel*, *Albinum*, *Edwardum*, *Merianam*, *Wilkes*, *Willugby*, & longa ferie reliquos, de Insectis & Avibus, quorum pretia Irus non perfert. Itaque si scientia unquam propaganda sit, Systematici etiam eidem, sua adesse debeant opera, necesse est, ne proprio splendore tandem ruat. Determinatis jam Generibus, per certos Characteres & Differentias specificas, cum nominibus trivialibus, optandum esset, vellent jam primum Botanici sibi operæ pretium ducere, plures reducendi Species, cum differentiis suis sufficientibus, ad sua genera, idque eo modo, ut, cognitibus plurimis herbis, nomina trivialia adponerent, ceteras vero accurate explicarent.

Deinde

Deinde, ut singuli quique, suis observarent
 locis, *Usum* plantarum œconomicum, cum consi-
 deratione *durationis, soli, temporis* florendi, fructifi-
 candi & *foliationis* cujuscunque herbæ, ad dies us-
 que horasque computati, more Astronomorum in
 suis observatoriis. Attendant quoque necesse est,
 quæ *Animalia* hanc vel illam comedant herbam,
 quæque Plantæ singulorum hospitæ sunt *Insectorum*,
 & demum ante omnia finem Creatoris, in quem
 unaquæque herba, in usum etiam suum proprium
 instituta sit. Hæc autem omnia, homines recta
 ducunt via ad perscrutandam, nec non rite admi-
 randam Summi totius hujus Universi Artificis Sa-
 pientiam, in construenda & exornanda hac mun-
 di machina, in usum præcipue Hominis, Nomi-
 nisque sui sempiternam Gloriam.

TANTUM.

1746

FLC

Selmer's Manual of the
 Arch III & C